

¹Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. ²καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. ³καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, ⁴καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. ⁵Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ⁶γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. ⁷ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; ⁸καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἐγεννήθημεν, ⁹Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, ¹⁰Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, ¹¹Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Όταν έφτασε η ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι μαζί συγκεντρωμένοι με ομοψυχία στο ίδιο μέρος. Ξαφνικά ήρθε από τον ουρανό μια βουή σαν να φυσούσε δυνατός άνεμος, και γέμισε όλο το σπίτι όπου έμεναν. Επίσης τους παρουσιάστηκαν γλώσσες σαν φλόγες φωτιάς, που μοιράστηκαν και κάθισαν από μία στον καθένα απ' αυτούς. Όλοι τότε πλημμύρισαν από Πνεύμα Άγιο και άρχισαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες, ανάλογα με την ικανότητα που τους έδινε το Πνεύμα. Στην Ιερουσαλήμ βρίσκονταν τότε ευσεβείς Ιουδαίοι από όλα τα μέρη του κόσμου. Όταν ακούστηκε αυτή η βουή, συγκεντρώθηκε πλήθος απ' αυτούς και ήταν κατάπληκτοι, γιατί ο καθένας τους άκουγε τους αποστόλους να μιλάνε στη δική του γλώσσα. Είχαν μείνει όλοι εκστατικοί και με απορία έλεγαν μεταξύ τους: «Μα αυτοί όλοι που μιλάνε δεν είναι Γαλιλαίοι; Πως, λοιπόν, εμεῖς τους ακούμε να μιλάνε στη δική μας μητρική γλώσσα; Πάρθοι, Μήδοι και Ελαμίτες, κάτοικοι της Μεσοποταμίας, της Ιουδαίας και της Καππαδοκίας, του Πόντου και της Ασίας, της Φρυγίας και της Παμφυλίας, της Αιγύπτου, και από τα μέρη της λιβυκής Κυρήνης, Ῥωμαῖοι που είναι εγκατεστημένοι εδώ, Κρητικοί και Άραβες, όλοι εμεῖς, είτε ιουδαϊκής καταγωγής είτε προσήλυτοι, τους ακούμε να μιλούν στις γλώσσες μας για τα θαυμαστά έργα του Θεού».

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΛΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΗΛΩΣΜΑ

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

Προσευχή του Οσίου Εφραίμ του Σύρου

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τά ἐμά πταισματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν».

³⁷ Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραζε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. ³⁸ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρέουσιν ὕδατος ζῶντος. ³⁹ τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἔδοξάσθη. ⁴⁰ πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ⁴¹ ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; ⁴² οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; ⁴³ σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. ⁴⁴ τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. ⁴⁵ Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; ⁴⁶ ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ⁴⁷ ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; ⁴⁸ μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ⁴⁹ ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! ⁵⁰ λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν. ⁵¹ Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; ⁵² ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγήγερται. ¹² Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

*«...Γι' αὐτό θέλω πιο πολὺ να δοθεῖτε στη μελέτη της Παλαιάς και της Καινῆς Διαθήκης ἀλλὰ και στο ψαλτήρια και στους κανόνες. Με την ἴδια ὀρεξη που θα διαβάζετε τα τροπάρια και τους κανόνες, να διαβάζετε και τους Πατέρες της Εκκλησίας, ἀλλὰ πρώτα την Αγία Γραφή. Διαβάστε το Ευαγγέλιο, την Παλαιά Διαθήκη. **Εἶναι πλοῦτος, ἀφοῦ ἐκεῖ στηρίχτηκαν ὅλοι τους. Εἶναι ἡ πηγὴ, εἶναι ἡ βάση. Ποτέ δεν χορταίνεται.** Ασφαλῶς θα νιώσετε κι εσεῖς τα λόγια του Ψαλμωδοῦ: «...τα λόγια Σου υπέρ μέλι τω στόματί μου». Δεν λέει «σαν μέλι», ἀλλὰ «υπέρ μέλι τω στόματί μου», για να δείξει την ἐξαιρετικά μεγάλη γλυκύτητα, που ἔχουν τα λόγια του Θεοῦ.»*

Ἅγιος Πορφύριος Κανσοκαλυβίτης

Την τελευταία μέρα της γιορτῆς, την πιο λαμπρή, στάθηκε ο Ἰησοῦς μπροστὰ στο πλήθος καὶ φώναξε: «Ὅποιος διψᾷ, να ῥθει σ' ἐμένα καὶ να πιεῖ. Μέσα ἀπὸ κείνον που πιστεύει σ' ἐμένα, καθὼς λέει ἡ Γραφή, ποτάμια ζωντανό νερό θα τρέξουν». Αὐτὸ το εἶπε ο Ἰησοῦς ἐνοώντας το Πνεῦμα που θα ἐπαιρναν ὅσοι πίστευαν σ' αὐτόν. Γιατί, τότε ἀκόμα δεν εἶχαν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀφοῦ ο Ἰησοῦς δεν εἶχε δοξαστεῖ με την ἀνάσταση. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ πλήθος, που ἀκούσαν αὐτὰ τα λόγια, ἔλεγον: «Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ προφήτης που περιμένουμε». Ἄλλοι ἔλεγον: «Αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας». Ἐνῶ ἄλλοι ἔλεγον: «Ὁ Μεσσίας θα ῥθει ἀπὸ τὴ Γαλιλαία; Ἡ Γραφή δεν εἶπε πως ὁ Μεσσίας θα προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δαβὶδ καὶ θα γεννηθεῖ στη Βηθλεέμ, το χωριὸ καταγωγῆς τοῦ Δαβὶδ;» Διχάστηκε, λοιπόν, τὸ πλήθος ἐξαιτίας του. Μερικοὶ ἀπ' αὐτούς ἤθελαν να τον πιάσουν, κανεὶς ὅμως δεν ἀπλώνει χεῖρι πάνω του. Γύρισαν, λοιπόν, πίσω οἱ φρουροὶ στους ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, κι αὐτοὶ τοὺς ρώτησαν: "Γιατί δεν τον φέρατε;» Οἱ φρουροὶ ἀπάντησαν: «Ποτέ ἄνθρωπος δεν μίλησε ὅπως αὐτός». Τοὺς ξαναρώτησαν τότε οἱ Φαρισαῖοι: «Μήπως παρασυρθήκατε κι εσεῖς; Πίστεψε σ' αὐτόν κανένα μέλος του συνεδρίου ἢ κανεὶς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους; Μόνον αὐτός ὁ ὄχλος πιστεύει, που δεν ξέρουν τὸν νόμο τοῦ Μωσῆ καὶ γι' αὐτὸ εἶναι καταραμένοι». Τοὺς ρώτησε τότε ὁ Νικόδημος, που ἦταν ἕνας ἀπ' αὐτούς, ἐκεῖνος που εἶχε πάει στον Ἰησοῦ νύχτα λίγον καιρὸ πρὶν: «Μήπως μπορούμε σύμφωνα με τὸν νόμο μας να καταδικάσουμε ἕναν ἄνθρωπο, ἀν πρώτα δεν τον ἀκούσουμε καὶ δεν μάθουμε τι ἔκανε;» Αὐτοὶ τοῦ εἶπαν: «Μήπως κατάγεσαι κι ἐσύ ἀπὸ τὴ Γαλιλαία; Μελέτησε τις Γραφές καὶ θα δεις πως κανένας προφήτης δεν πρόκειται να ἐρθεῖ ἀπὸ τὴ Γαλιλαία». Τότε ὁ Ἰησοῦς τοὺς μίλησε πάλι καὶ τοὺς εἶπε: «Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὅποιος με ἀκολουθεῖ δεν θα πλανιέται στο σκοτάδι, ἀλλὰ θα ἔχει τὸ φῶς που οδηγεῖ στη ζωῆς».

«Ἡμεῖς πρέπει να ἔχουμεν ἀγάπη. Το μεγαλύτερον κακό να μας κάνουνε πρέπει να τοὺς ἀγαποῦμε. Μόνον με τὴν ἀγάπη θα μπορούμε να μποῦμε στον Παράδεισον.»

Γέροντας Ἀμφιλόχιος Μακρῆς